



اثربخشی آموزش خودتعیین گری بر نگرانی های شغلی و خودکارآمدی اجتماعی دانش آموزان

زینب کردی نژاد

دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم تربیتی (برنامه ریزی درسی)، دانشگاه پیام نور اصفهان. zeynab.kordinejad@gmail.com

چکیده- هدف از انجام تحقیق حاضر بررسی اثربخشی آموزش خودتعیین گری بر نگرانی های شغلی و خودکارآمدی اجتماعی دانش آموزان دوره دوم متوسطه بود. تحقیق حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش از دسته تحقیقات نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون می باشد. جامعه آماری تحقیق حاضر کلیه دانش آموزان مشغول به تحصیل در دوره دوم متوسطه شهر باغملک می باشد. روش نمونه گیری به دلیل محدودیت های دسترسی به جامعه آماری به دلیل شیوع بیماری کرونا در دسترس بود. بدین ترتیب تعداد ۴۰ نفر از افراد جامعه آماری به عنوان نمونه آماری تحقیق حاضر انتخاب شدند. پرسشنامه های خودکارآمدی اجتماعی اسمیت و بلنز (۲۰۰۰) و پرسشنامه محقق ساخته نگرانی شغلی در مرحله پیش آزمون و پس آزمون در اختیار آزمودنی ها قرار گرفت. پایایی این پرسشنامه ها به ترتیب ۰/۷۲ و ۰/۷۵ بدست آمد. همچنین هر دو پرسشنامه به تایید اساتید مربوطه رسید. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که آموزش خودتعیین گری بر کاهش نگرانی شغلی دانش آموزان و افزایش خودکارآمدی اجتماعی دانش آموزان موثر است. بنابراین پیشنهاد می گردد برای بهبود نگرش شغلی دانش آموزان و همچنین خودکارآمدی اجتماعی آنان از مداخله آموزش خودتعیین گری در دوره دوم متوسطه استفاده شود.
واژگان کلیدی: خودتعیین گری، نگرانی های شغلی، خودکارآمدی.

مقدمه

به نظر می رسد دغدغه ها شاید به بیانی دیگر منعکس کننده آرزوهای مسیر شغلی افراد باشند. به این معنی که هر فردی در مرحله ای از زندگی خود، خیالات و آرزوهایی را در مسیر

حرفه ای خود تجسم می کند که به نوعی با آنها دست به گریبان است. حال چه این آرزوها دست یافتنی و واقعی باشند چه خیالی و دست نیافتنی.